

תער

חנה הארכתי במצוה זו מאר לרוב חביבותה וחשיבותה ובעניינו קרוב לומרשמי שעוכר עליו חורש ימים ולא כנה לקriseה ולהקביל פני אביו שבחמים רהוי כנוזוף מאחו יתברך שלא רזה להיראות לו וטסחים פניו טמןו وكل וחומר משופע קיחון על פניו רגשימים בחן. ולגנול מעלה מצוה זו אמרתי אספירה כמו שפטעהי מפי טורי ורבו הנאן טהריר הירץ זיל אביד פה בשם הנאן מהר' אהרן אביד רקי' פונא והטינה זיל כי ליסטים שבו יוכוו איש אחר וקשרו אותו על הסום להוליכו למקומות חפשם יהיו בהיותם בשורה בלילה התוא ראת השבי כי הלבנה זורחת ובקש מהשבאי שייעמיר הסום על עמדתו למען יוכל לדרוש הלבנה כמצותה ה' אלקינו והשבאי שמע לקללו ואו כת אמרת הברכה נתקו מוסרוחימן טמן ער כי ברח לו ואין רואה ושכ לכיהו לשלים.

דיני ברכת קביעת מזווהה וגגב קצת דיןיה.

תען

כל החררים שככית חייכים כמצווה ואפלו הפתח לחער, ולא כמנגן רוב העולם שאין קובעים מזווה רק בפתח הבית וככית החורף ואי עברי נס בחרר המשכבר בעל הבית משטע לתה רהוי רק הירור מצוה וכשאר חררים לא עברי כלל כי עונשם נרול מאר כי מי שיש לו פתח אחר בבית שחיב בתוויה ואני קובע בו מזווה נראה לי שעוכר על מצוח עשה רוכחכם על מזווהה בכל יום יומי מרוי רהוי אנדרול שלא ניטול כראוי שעוכר בכל יום ויום על מצוח עשה שיש בה כרת. ואם כן התבטו וראו נרול העונש טמי שמשאיר בביתו רק פתח אחר כלל מזווה וכל שכן מי שיש לו הרבה פתחים מגלי מזווהה שנרול ענו מנשוא מאחר שהיה קלה מעד הוצאתה המועטה אם כן טי שירע החוב ואני חושש לעשות מזווה בכל פתחיו קרוב אני לומר עליו שהוא בכלל פורק עול שאין לו חלק לעולם הבא שעוכר כל ימי על מצוח עשה כמעט מגלי הנאה. ורока כישיש להפתח שחי מזווה ומשכוף ואף אם מעד אחר אין להפתח מזווה במלטה מעובי הכותל רק הפתח תלוי או נוקש אל הקורה שכאמצע הכותל השווה לעובי הכותל אף על פי כן חייב במצווה. ורока אם בעד ימין שהוא מקום חיוב חמור יש מזווה ממש אבל אם הכותל הוא בער ימין או פטור מזווה, כן מוכח בטור.

תעח

הקובע מזווה טברך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו וצונו לקבע מזווהות. כשהקובע הרבה מזוות טיר זו אינו טברך רק ברכת אחיך לפני קביעות הראשונה. ונראה לי שם תיכף אחר שלקחה מקביעותה קורא אותה ומצאתה בהכשר ומחוירה טיר למקומה אין ציריך לברך על קביעותה. אך אפשר לומר מאחר שלא ירע בשעה שתוציאת אם היא